

NR^O: 90.

GAZETA RZĄDOWA.

DZIEŃ 2. PAZDZIERNIKA ROKU 1794.

SESSYA RADY NAYWYZZSZEY
NARODOWEY.

Dnia 28. Września.

Prezydencya Obywatela Aloizego Sulistrowskiego.

Obywatel Giżycki, komissarz wydziału żywności i potrzeb wojennych, doniósł o prowadzonym przez siebie magazynie mąki, owsa i żyta, przez obywatela Ponin-
skiego na nieprzyjaciela zdobytym.

Naywyższy Naczelnik pisał list z obozu pod Wiśniowem dnia 27. tego miesiąca, o wymierzenie sprawiedliwości dla miasta Sokółki; na który Rada odpisała, że już na żądania tego miasta, stosowną do dawniejszych urzędzeń, dała rezolucyą.

Obywatel Franciszek Bieliński prosił o zapłcenie sobie 30. czerw. złt: od niegdy Ożarówskiego w zażugach należących się. Prozbę tę odeśłała Rada do wydziału skarbu po roztrząszenie i załatwienie.

Tenże wydział odebrał zalecenie, ażeby dla szpitala generalnego Warszawskiego, stosownie do urzędzenia w tej mierze uczynionego, sumię złt: 12,500. za kwitem obywatela xiedza Jaszeuskiego, z kasy narodowej wypłacił nakazał.

Obywatel Buczyński zastępca, doniósł o ofercie Króla Jmci na potrzeby wojenne, iako to: sukna czerwonego 100ci 144.

mosiędzu przez ogień wyzłoconego funtów 1,173. ołowiu funtów 1,288. cegły 60,000. wapna 14sztów 3. Ofiarę tę, Rada z wdzięcznością przyjąwszy, w protokule swym zapisać kazała.

Sessya solwowana na dzień następujący, na godzinę 5. po południu.

RAPPORT SIODMY

Sądu Wojskowego Kryminalnego.

Naywyższy Naczelniku Sily Zbroyney Narodowej!

Sąd wojskowy kryminalny z czynności swoich następujący, Naywyższy Naczelniku, przesyła ci raport.

Dnia 25. Września.

Obywatel Brodowski podpułkownik, odeśłany wyrokiem sztrandrechtowym do sądu kryminalnego wojskowego, dla usprawiedliwienia się w czynionym mu zarzucie, przebywania w obozie Pruskim. Gdy czyniący te zarzuty zeznali w sądzie, że z famey tylko czczyey i fałszywey wieści, powziawszy takową opinią o podpułkowniku Brodowskim, powyższy uczynili mu zarzut, teraz zaś z wynajaniem błędu swego od tego odstępują; Sąd, wyrokiem swym, wolnym od zarzutu podpułkownika Brodowskiego uczynił, i że to bynajmniej sławie jego szkodzić nie ma, zadeklarował.

Antoni Lubiewski, nie okazałszy się bynajmniej podejrzany, do wojska, według chęci jego, oddany.

Michał Lelewer, wójt wsi *Krogółca*, za nieprzyzwoite gadanie przeciw powstaniu i nastręczenie pewnego obywatela koni *Prusakom*, które wzięwszy nie oddali mu, oskarżony został. Sąd względ na jego prośbę w gadaniu nieprzyzwoitym mając, i chęć ochronienia własnych koni, w nastręczeniu cudzych znajdując; na kwartalne tylko więzienie rzeczonego *Lelewra* wskazał.

Dnia 26. Września.

Andrzej Serdyński i Józef Marczak, dowiedli niewinności swojej, w uczynionych im o szpiegostwo zarzutach, do artylleryi, według ich życzenia, oddani.

Grzegorz Jazwiński, ekonom, od obywatela *Wincentego Poniatowskiego*, o spalenie wiosek, przegrażanie się na życie tegoż, i nierzetelne pełnienie swych powinności, obwiniony. Sąd z wyprawionych inkwizycyi, widząc pierwszy zarzut płonny, drugi nienależący do sądu swego, z aresztu rzeczonego *Jazwińskiego* uwolnił.

Dnia 27. Września.

X. Jakób Krygier i Marcin Wyszniwski, podejrzani o szpiegostwo, gdy się w tym winni nie okazali, uwolnieni.

Mosiek Berkowicz, z *Nadarzyna*, w czasie obłożenia *Warszawy* liwrujący o wies *Prusakom*, za złożeniem zaświadczenia magistratu miasta *Nadarzyna*, z aresztu uwolniony. W sprawie zabranego mu owsa i wziętego zadatku na tenże od *Prusaków*, do wydziału żywności odesłany.

Łukasz Sieniakowski, zagarnięty od *Prusaków* pod *Powązkami*, znalazłszy sposobność, uciekł od tych. W ucieczce złapany od komendy *Polskiej*, i jako szpieg do aresztu oddany, natychmiast uwolniony.

Dnia 29. Września.

Lewek Litman, Błażej Ziemiński, nie okazawszy się bynajmniej podejrzany, uwolnieni.

Abraham Fiszel, złapany w czasie rewolucyi *Warszawskiej*, i uprowadzony od *Moskali*; uciekając od tych, złapany: gdy nie tylko nie podejrzany, ale nadto w chwalebnej chęci zaciągnięcia się do pułku lekko-konnego starozakonnego byż okazał się, wyrokiem sądu natychmiast z aresztu uwolniony, i do tegoż pułku oddany.

Kasper Suchodolski, przyaresztowany od komendy generała majora *Sierakowskiego*, w podejrzaniu o szpiegostwo, dla dania mu sposobności okazania swej niewinności, której tu iasnie dowieść nie mógł, do sądu kryminalnego *Lubelskiego*, iako obywatel tamtejszy, i z tamtąd w czasie swego przytrzymania iadący, odesłany.

Balcer Malinowski, nie na pierwszej już kradzieży złapany, teraz za kradzież pieniędzy pewnemu żydowi, przed sądem stawiony, na dwa lata do prac publicznych w *kajdanach* skazany.

Jan Rakowicz i Błażej Sulinski, o współnictwo złodzieystwa obwinieni, okazawszy się niewinnymi, uwolnieni.

Działo się na sessyi sądu wojskowego kryminalnego, dnia 30. miesiąca *Września*, 1794. roku.

Gabryel Taszycki G. M. Prezydent:

J. Ochmański Kapitan Audytora Regimentu 16. mppr:

Ustalenie pożyczki ze skarbu narodowego. tak na dobra ziemskie, iako i mieyskie.

RADA NAYWYZSZA NARODOWA

Względ mając na terażniejsze okoliczności krajowe, i na położenie obywatelów, w jakim zostają dla toczącej się wojny, i ustawicznych wojsk nieprzyjacielskich przechodów, winna jest wszy-

łtkim ziemi *Polskiej* mieszkańcom, opieki Rządowej naydzielniejszy przyspieszyć skutki.

Zapatrzywszy się na zniszczone powiększcy części obywatelskie majątki, na zruynowane domy, opuszczone role, i wśie popalone, nie może Rada naywyższa niedostrzec upadającego przez to rolnictwa, zaniedbania gruntowej ekonomiki, a zatym niszczonego się źródła, które jedynie istotnym wpływem skarb narodowy zasila, i w miarę wzrostu swego, lub upadku, podnosi lub umniejsza dochody publiczne.

Tym końcem, aby zwrócić troskliwą uwagę na środki zmierzające ku zapobieżeniu ruinie kraju, grożący razem oczywistym upadkiem skarbowych funduszy, i ciągnący za sobą osłabienie chwalebne go działy, a tak pożądanego powstania narodu, aby przynieść obywatelom pomoc, wlparcia potrzebującym, aby podźwignąć przemyśl, któryby do doskonałego stanu mógł podnieść spuściznę i zaniedbane dobra, i aby skutecznie zasilić handel i rękodzieła do utrzymywania i rozszerzenia rolnictwa naydzielniejszy zasady, które dotąd, przez trudny sposób zaciągania kapitałów, i dla opłacenia wyśokich procentów, w stanie prawie dzieciństwa zostawały; stanowi łatwiejszą i ciągle utrzymywać się mającą pożyczkę ze skarbu narodowego.

W celu przeto dogodzenia potrzebom, tak zagarnionego przez woyska nieprzyjacielskie ziemi *Polskiej* obywatela, jako też i tego, który od woysk nieprzyjacielskich jest wolnym, stosownie do oświadczonej pożyczki, czyniąc warunki, nayistotniejszym Rady naywyższy jest zamiarem, na zasilenie w kraju rolnictwa dostateczne otworzyć sposoby, do złożenia poboru skarbowi należnego, a dotąd nieopłaconego, ułatwić trudności, i do opędzenia osobistych każdego potrzeb przłożyć się; a przez to wszystkich mieszkańców pod wolnym zostających rządem, wzajemnym braterstwem i jedności połą-

czonych związkiem podźwignąć i ratować.

Aby takowa pożyczka z karbu narodowego, będąc ze strony rządu iedynym dla obywatelów dobrodziejstwem, równie ze strony obywatelów biorących summy, znajdowała przyzwoitą rękoimę, przynoszącą pewność kapitałów powierzonych, w dwójakim widoku, co do zaciągania sum na dobra nieruchome, pod hipotekę podpadać mające, i co do pożyczki na osobistą tylko potrzebę, do utrzymania życia, dla zajętych od nieprzyjaciela w czasie teraźniejszym majątków, następne ogłasza prawidła.

Co do pożyczki na Dobra.

1mo. Każdy obywatel, żądający pożyczć summy jakiej od rządu, ma okazać pewność iey, zabezpieczoną na majątku swoim nieruchomym.

2do. Pewność majątku nieruchomego, każdy dowodzić ma tranzakcyami przyznawami kupna, oraz ciągłą possessją; i takowe dowody złożyć powinien przed komisyją porządkową, w której obrębie dobra leżą, lub Magistratem, jeżeliby possessye w mieście położone były. Szadunek zaś majątku z intraty roczney, legalnie wyciągniony, stanowiąc się ma; w czym za prawidło do dochodzenia intrat, komisyje porządkowe mieć będą taryfry, z ostatniey lustracyi, na mocy seymu konstytucyynego 1788. roku, podatek dziesiątego grosza przeznaczającego łożone, które w archiwach komisyjów porządkowych znajdować się powinny.

3tio. Chcący zaciągnąć pożyczki w skarbie, okazawszy majątek i wartość onego, złożyć nad to obowiązany rewizy z aktów wyiętą, gdzie dobra leżą, ciężarów i długów na nichże zahypotekowanych, w komisyjach porządkowych, co do dóbr ziemiańskich, a w magistratach, co do dóbr mieyskich.

4to. Komisyje porządkowe lub magistraty, w których majątek żądającego

pożyczki obywatela leży, przez wydział swój skarbowy wyexaminują dowody złożone, i dadzą obywatelowi zaświadczenie na walor realny funduszu jego, a to po potrąceniu wszelkich ciężarów, na nim hypotekowanych.

5to. Dla dójścia łatwiejszego każdego wszczegolności obywatela ciężarów, na dobra zaciągniętych, powinni być wierzyciele najdalej w przeciągu roku od ogłoszenia niniejszey pożyczki prawideł, inskrypcye wszelkie i zapłaty *respective* dóbr, na których ewikye są zaciągnięte, w aktach kommissyów porządkowych, albo w aktach magistratu oblatować; a to pod upadkiem opisów, za któremi dochodzić po upłynionym terminie żaden nie będzie miał prawa.

6to. A że takowy zamiar czasu, stanowiący na dal pewną wiadomość każdego realney własności na teraźniejszy gwałtowne potrzeby dogodnym nie jest; zaczym kommissye porządkowe, lub magistraty, chcącemu obywatelowi w prędszym czasie zaciągnąć pożyczkę, aby dopomódz mogły, i dla skarbu zupełne przyniosły bezpieczeństwo, gdy w aktach swoich oblatowanych każdego długów mieć nie będą, następnym postąpić mają sposobem: Za odebraniem rekwizycyi od obywatela o zaświadczenie wartości majątku, dla zaciągnięcia w skarbie pożyczki, obwieścić kommissye natychmiast powinny publiczność przez druki, iako obywatel (przez zwłkiem wyrażony) na dobra (w nomenklaturze takż wymienione, w tym a w tym województwie leżące) zaciągnąć żada summy w skarbie publicznym; oraz doniosła o tym nieodwłocznie administracyi pożyczek skarbowych (która w poniższych punktach opisaną będzie): preto wierzyciele, jeżeli się znajdują, mający zapisy na takowych dobrach, do kommissyów lub magistratów, w przeciągu dwóch tygodni od daty obwieszczenia kommissyów, a w przeciągu czterech tygodni, od publikaty administracyi pożyczek

skarbowych, odezwe uczynić, i pretenzye swoje zaprodukować mają. Po wypłynieniu zamierzonego terminu w miarę okazujących się ciężarów, lub wolnego istotnie majątku, kommissye porządkowe, w których obrębie majątek jest położony, albo magistraty, żądającemu obywatelowi zaświadczenie, o wielości masy jego własności, wydadzą:

7mo. Po uprzątnieniu takowych legalności, za wyiednanym zaświadczeniem od kommissyi porządkowej, lub magistratu, obywatel żądający zaciągnąć summy iakiey od rządu, udać się ma do administracyi pożyczek skarbowych.

8vo. Ustanowiona administracya pożyczek skarbowych składać się będzie z osób siedmiu, i trwać ma ciągle w mieście *Warszawie*, pod bokiemy Rady najwyżzey narodowej.

Jeden z członków Rady narodowej w administracyi zasiadać i przydywać ma, którego Rada z pomiędzy zastępców na administratora obierze; innych zaś sześciu z cnoty i gorliwości patryotycznej znanych obywateli, Rada nominować będzie. Takowa administracya pożyczek, natychmiast do rozpoczęcia dzieła przystąpi, organizacyą stosowną do czynności swoich ułoży, i po zatwierdzeniu oney, przez wydział skarbowy do Rady najwyżzey narodowej poda.

9no. Wydział skarbowy w Radzie, za rekwizycyami i kwitami, przez przydyńcego w administracyi, i jednego z administratorów podpisanemi, w każdym czasie do kasy teyże administracyi wypłacać będzie ryczałtowe summy.

(*Dalży ciąg w następującym numerze*)

Obywatel *Błęszyński*, nie 20.000. iak jest w numerze 88. dał ofiary, ale 200.000. zł: pol: